

tiet allerede ifølge de Love, der bestaa, har Myndighed nok, i alt Fald en ikke ringe Myndighed, til at standse den Slags Ting. (Tauber: Politiet har andre Forretninger at passe!) Det er muligt, men jeg troede ikke, at deres Forretninger vare saa uoverkommelige, at de ikke ogsaa kunde faae Tid til at efterse dette; det viser sig da i alt Fald somme Steder, at de kunne faae Tid dertil. Vi skulde til Reformer, siges der, og Reformerne, sagde det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) med stor Pathos, maa komme; ja, jeg tror ogsaa, at de maa komme, men ikke den Slags Reformer, han vil have. Nei, naar vi skulde til Reformer, saa skal der ganske anderledes skjæres igjennem. Lad os se paa en Sag som Toldloven; jo, de indirekte Afgifter ere jo stegne i saa Nar fra 22,526,000 indtil 27,356,000, det vil sige, at de indirekte Afgifter foruden Departementsportler etc. i de saa Nar siden 1878 ere stegne med 4—5 Millioner. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) gjorde Benstre megen Urret, naar han forleden Dag sagde, at det svigtede ham i Toldsagen. Hvad var det, Benstre der forlangte? Ja, vi forlangte jo ikke større Nedgang end, hvad der svarede til Krigsstatens Beløb, altsaa cirka 3½ Millioner Kr., det vil sige en Nedgang, der ikke engang er saa stor som det Beløb, hvormed Toldindtægterne ere stegne i Løbet af de sidste 4—5 Nar. Jeg tror, at naar man egentlig skulde til at reformere paa dette Omraade, saa maatte man ganske anderledes grundig skjære igjennem, skjøndt jeg ganske vist for min Part gjerne skulde have ladet mig nøie med det nævnte Forlangende fra Benstre, naar blot dette var blevet opfyldt. At imidlertid navnlig Landboerne f. Ex. skulde have hynderlig Fornøielse af en Lov som den, Ministeriet bød, hvor man tog Afgiften bort fra visse Produkter for at lægge den over paa Brændevin og Øl, det kan jeg ikke forstaa. Det gaar langt over min Forstand, og jeg tror, langt ind i Præstens, at de skulde have nogen Fordel af, at Afgiften blev taget fra nogle Artikler og lagt over paa det, som de fortrinnsvis bruge; det kan jeg virkelig ikke se skulde være noget Fremstridt; nei, skulde der reformeres, saa maatte der skjæres ganske anderledes dybt igjennem. Vor Statistik oplyser os om, at der i Arbejderklassen er langt større Dødelighed end i de mere velstaaende Klasser. Hvad er dette en Følge af? Ja, det er en Følge deraf, at den har daarlige Huse, at den har daarligt Lægetilsyn, at den i det Hele taget savner den nødvendige Pleie. Det er en Sag, som man efter min Mening maa komme til at

opoffre Millioner paa for at skaffe den ordentlige Huse, for at støtte den paa forskjellig Vis, skaffe den Lægehjælp, uden dog at kaste den over paa Fattigvæsenet, og støtte den paa mange andre Omraader endnu. Her er en stor Arbejdsmarkt at arbejde paa, men jeg har lært at indse, at først maa det politiske Spørgsmaal afgjøres, inden vi kunne komme ind paa den Slags Reformer. Havde Ministeriet endda — men ikke en Gang det har det været — i Tide under sin Kamp — nu er det for sildig, om ogsaa de begynde derpaa — slaet ind paa en virkelig stærk Reformforhandling af den Art, jeg her har nævnt, da kunde maaske Udskilligt have været anderledes. Ja, vi have jo prøvet Finantsministeren paa alle Omraader, vi have prøvet ham ikke alene med Hensyn til Toldbeskatningen, han er prøvet med Bygningsafgiften, som stiger Nar for Nar, og han er prøvet med Stempelafgiften — men lige meget, det hjælper ikke Noget. Han vil, som det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) sagde, have Pengene samlede sammen. Den høitærede Minister har selv værget sig imod, at det var til Befæstninger, han vilde have Pengene samlede sammen, og jeg tror ham i saa Henseende paa hans Ord, men derimod vil han vel bruge Pengene til de Reformer, han forelægger. Jeg vil for mit Bedkommende sige til det ærede Medlem for Langeland, hvis Foredrag jeg hørte med stor Interesse, at, naar han tror, at Befolkningen nogenstunde vil gaa ind paa til denne Regering, — og jeg for mit Bedkommende vil tilføie eller til enhverstomhelst anden — at give Kjøbenhavns Landbefæstning, saa tror han feil om Befolkningen, thi det gaar den visselig aldrig ind paa. Hvad er det da for store Reformer, Ministeriet byder os? Ja, her komme vi til Kjøbenhavns Befæstning — det er jo for Resten ikke nogen Reform — det er paa den, man vil anvende vort Arbejde, vore Kræfter og vor Kapital. Den Betænkning, vi fik ifjor, som ingenstunde er imodegaaet — jeg tænker her paa Flertallets Betænkning — viser tydeligere end noget Andet, at det, Ministeriet forelagde for os, kun var en Begyndelse til en Befæstning, det var en Begyndelse paa 40 Mill., der maatte ende med over 100 Mill., og det Andet. Nei, den Slags Reformer kan den høitærede Minister og adskillige ærede Medlemmer være visse paa, at Befolkningen aldrig gaar ind paa; ogsaa det ærede Medlem fra Langeland kan være vis paa, det tør jeg love for, at Befolkningen aldrig gaar ind derpaa. Man vil maaske spørge mig: hvilke Reformer vil du have paa den Finantslov, der her foreligger, hvilke